

L'ADVERSARI

Emmanuel Carrère

“

Diria que sóc sincer però no estàs obligat a creure'm

El cinema és el perfecte equilibri per a un escriptor: l'enorme alleujament de treballar amb altre gent davant el treball solitari d'escriure llibres

Si fos un pintor seria un retratista perquè, al capdavant, sóc un retratista

”

Emmanuel Carrère (Paris, 9 de desembre de 1957)

Escriptor, director de cinema i guionista francès.

Diplomat per l'"Institut d'Études Politiques" de Paris.

De seguida s'interessa pel món del cinema i comença a escriure crítiques per a revistes especialitzades.

Les seves primeres novel·les són pura ficció però el 1993 comença a escriure *L'adversari* i es produeix un punt d'inflexió en la seva producció. A partir d'aquest moment les seves creacions estaran sempre basades en fets o personatges reals i ell mateix serà material i personatge literari, és el que s'anomena autoficció.

En paral·lel comença a realitzar pel·lícules i sèries de televisió: escriu guions i adapta les seves pròpies novel·les a la pantalla. El 2010 forma part del jurat del Festival de Cannes.

Ha guanyat, entre d'altres, els premis Fémina, el "Grand Prix de littérature Henri Gal", el "Prix de la Langue Française", el "Prix Littéraire du Monde", el FIL de Literatura en llengües romances i el 2018 el "Prix de la Bibliothèque nationale de France" pel conjunt de la seva obra.

Emmanuel Carrère

El 9 de gener de 1993 Jean-Claude Romand, fals metge i fals investigador de la OMS a punt de ser descoberta la mentida sobre la qual ha construït la seva vida, assassina la seva dona, els seus dos fills, els seus pares i el gos. *L'adversari* és la reconstrucció d'aquest crim, de l'engany que havia començat divuit anys abans i del judici que, finalment, el va condemnar.

La novel·la es va publicar el 1999 però Carrère hi treballava des del 1993. Està escrita en primera persona i en ella parla de situacions i personatges reals, estableix un to inconfusible, marca de la casa, que a partir d'ara adoptarà en tots els seus treballs. Mai més escriurà ficció.

L'adversari posa el lector davant del mal absolut, al límit del no res, als peus de l'abisme. Carrère provoca alhora fascinació i incomoditat. Romand és un ésser normal, un veí, un pare de l'escola i la seva família és com qualsevol família amb nens petits. La novel·la ens enfronta a les aparences, que hi ha més enllà d'allò que es veu?, a la mentida, que és aquí un bàlsam tranquil·litzador, i sobre tot ens interroga sobre l'altre, què en sabem? què sospitem? l'adversari pot estar amagat a qualsevol lloc, qui sap si inclús dintre de nosaltres mateixos.

L'adversari ha estat adaptada tres vegades al cinema, una d'elles dirigida pel propi Carrère

"El matí de la prova, les busques del despertador van marcar successivament l'hora a la qual hauria hagut de llevar-se, l'hora de l'inici de la prova, l'hora de l'acabament. Les va mirar com giraven des del llit, Al final de l'examen els estudiants es van trobar a la sortida de l'amfiteatre"

Altres títols

- Werner Herzog (1982)
- Bravura (1984)
- El bigoti (1986)
- Yo estoy vivo y vosotros estáis muertos (1993)
- Una semana en la nieve (1995)
- L'adversari (1999)
- Una novela rusa (2007)
- De vidas ajenas (2009)
- Limonov (2011)
- El regne (2014)
- Conviene tener un sitio a donde ir (2017)

